

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně: O. Z., proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11. ledna 2010, č. j. CPR-15247/ČJ-2009-9CPR-C236,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 8. září 2009 zamítla Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie České Budějovice, Inspektorát cizinecké policie Prachatice, skupina povolování pobytu Prachatice, žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Žalobkyně se totiž podle Policie dopustila obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území tím, že účelově uzavřela manželství.

Odvolací orgán dne 11. ledna 2010 zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdil. Poukázal na kritéria pro posuzování účelového manželství podle usnesení Rady (ES) ze dne 4. prosince 1997 o opatřeních, která je třeba přijmout pro potírání účelových manželství; podle tohoto usnesení patří mezi rozhodné okolnosti to, že manželé nedodržují manželské soužití, nepodílejí se přiměřeně na povinnostech vyplývajících z manželství, uvádějí rozporuplné odpovědi. Odvolací orgán setrval na tom, že výpovědi žalobkyně a jejího manžela byly vzájemně rozporné. Správní orgán prvního stupně se podle něj důvodně zabýval předešlými žádostmi žalobkyně o povolení k pobytu na území ČR, z nichž je zřejmé, že žalobkyně se snaží o povolení pobytu již od roku 2003, a to také prostřednictvím tvrzeného soužití s různými muži (v roce 2004 šlo o manžela J. S., v únoru 2009 žalobkyně žádala o povolení k pobytu za účelem soužití s druhem I. K. a v červnu 2009

žádala o povolení k pobytu za účelem soužití s manželem A. P., s nímž uzavřela manželství dne 20. června 2009). Správní orgán prvního stupně zjistil, že až do 25. června 2009 byla v evidenčním listu nájemního bytu A. P. uvedena jako spolužijící osoba jeho družka I. L.; ta byla v bytě rovněž přítomna při místním šetření dne 17. srpna 2009. K tomu odvolací orgán dodal, že pokud žalobkyně nesouhlasila se závěry správního orgánu, podle nichž bylo v bytě nalezeno ošacení patřící zřejmě starší nepříliš bohaté ženě, a naopak zde chyběly běžné každodenní potřeby mladé ženy, mohla se k nim před vydáním rozhodnutí vyjádřit, to však neučinila. I odvolací orgán tedy uzavřel, že manželství žalobkyně nebylo uzavřeno jako trvalé společenství muže a ženy ve smyslu zákona o rodině, ale jeho hlavním cílem bylo umožnit žalobkyni získat povolení k pobytu. V řízení nebyly prokázány skutečné projevy vůle manželů žít spolu ani řádné fungování manželského vztahu; zamítnutí žádosti tedy nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života manželů.

V žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobkyně namítla, že závěry správních orgánů jsou subjektivní, mnohdy až groteskní. Ve výpovědi žalobkyně a jejího manžela Antonína Potence byly sice drobné rozpory, nelze ovšem hovořit o rozporech zásadních, které by svědčily o účelovosti manželství. Správní orgány vytýkaly žalobkyni to, že v minulosti opakovaně žádala o udělení pobytového oprávnění z důvodu uzavření sňatku s českými státními příslušníky či soužití s nimi; žalobkyně však považuje za nepřipustné, aby byla takto stigmatizována za jednání učiněná v minulosti. Manželský svazek, v němž žalobkyně žije, plní svou funkci a byl uzavřen ze vzájemné náklonnosti; navíc manželé v současné době očekávají narození prvního dítěte. Správní orgány se nevypořádaly s dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně a jejího manžela jako otce dosud nenarozeného dítěte. Podle Úmluvy o právech dítěte má každé dítě od narození právo na péči obou rodičů a správní orgány by měly toto právo respektovat. Jakmile se dítě narodí, předloží žalobkyně soudu úředně ověřenou kopii rodného listu. Žalobkyně proto navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na svých závěrech a navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Žaloba není důvodná.

Podle § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, Policie zamítne žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.

Správní orgány hodnotily postoj žalobkyně a její motivaci k uzavření manželství především na základě informací získaných pohovorem s manželi; ten umožňuje správnímu orgánu lépe se seznámit s konkrétními okolnostmi případu, které nejsou z pouhých listinných dokladů patrné. Předložení všech listin je pouze nezbytným předpokladem pro to, aby vůbec v řízení mohlo být věcně rozhodováno, nikoli zárukou, že bude rozhodnuto kladně. [Při takovém výkladu by existence ustanovení § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. ani neměla smysl.]

Žalobkyně nepopírá, že mezi její výpovědi a výpovědi jejího manžela byly určité rozpory; má však za to, že nejde o nic tak podstatného. Žalobkyně má pravdu v tom, že správní orgán zdůrazňuje některé odlišnosti, které nejsou natolik významné (v odůvodnění obou rozhodnutí jsou odlišné odpovědi obou manželů srovnány a zvýrazněny), a příliš kriticky hodnotí některé nepřesné odpovědi. Samotná existence nesrovnalostí ve výpovědích, jejich počet a povaha nemohou být jediným rozhodujícím kritériem pro závěr, zda bylo manželství uzavřeno

účelově s cílem získat povolení k přechodnému pobytu. Tato zjištění je třeba hodnotit v celkových souvislostech případu.

V projednávané věci má soud za to, že ačkoli správní orgány hodnotily některé jednotlivé detaily výpovědi manželů příliš přísně, celkově jsou jejich závěry správné. Soud považuje shodně se správními orgány za podstatnou „pobytovou historii“ žalobkyně, zejména to, že již několikrát žádala o povolení k pobytu za účelem soužití s manželem či partnerem. Nejde zde o žádnou „stigmatizaci“, jak uvádí žalobkyně; každého je třeba hodnotit podle jeho činů a u žalobkyně je zřejmé, že dlouhodobě usilovala o to, stát se manželkou či partnerkou českého státního občana a z tohoto titulu pak získat povolení k pobytu.

Soud nepopírá – z podstaty věci ani takovou věc nelze spolehlivě potvrdit či vyvrátit – že i přes tuto hlavní motivaci žalobkyně k uzavření manželství se mezi manželi mohl vyvinout dobrý vztah, že spolu manželé v současnosti mohou tvořit skutečnou rodinu a mít se rádi. Následný vývoj událostí ale není pro věc tak podstatný: je totiž třeba hodnotit důvody, které žalobkyni k uzavření manželství vedly, nikoli případné citové vazby, které mohly posléze mezi dotčenými osobami vzniknout (a jejichž opravdovost nelze prostředky správního řízení zjistit).

Krom toho i okolnosti zjištěné při místním šetření a související se spolubydlicí manžela žalobkyně I. L. posilují pochybnosti o skutečném fungování manželství. Žalobkyně neměla v bytě A. P. žádné věci, naopak se tu opakovaně vyskytovala paní L. Skutková verze, kterou A. P. vylíčil při své výpovědi dne 1. září 2009 (totiž že paní L. žila s jeho otcem, a v jeho vlastním bytě se nyní zdržuje jen proto, že nemá kam jít), nedává odpověď na otázku, proč byla paní L. dlouhodobě označena v evidenčním listu k nájemnímu bytu A. P. jako „družka“.

V zamítnutí žádosti nelze spatřovat nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobkyně; v řízení nebylo prokázáno, že by manželé vedli běžný manželský život. Žalobkyně sama vypověděla, že pokud by jí nebylo uděleno povolení k pobytu, bylo by to pro ni obtížné, protože by nemohla žít s manželem; A. P. však naproti tomu uvedl, že v takovém případě by manželku následoval do její vlasti; z toho je zřejmé, že případné soužití by bylo možné. To, že žalobkyně byla v době rozhodování odvolacího orgánu těhotná, nemohlo mít vliv na posuzování účelovosti manželství. Poté, co by se však žalobkyni dítě narodilo (žalobkyně přislíbila předložit soudu jeho rodný list, ale neudělala to), šlo by o jinou právní situaci. Jejím manželovi A. P. by svědčila zákonná domněnka otcovství, dítě by mělo české státní občanství a žalobkyně by se mohla domáhat povolení k pobytu jako rodinná příslušnice svého dítěte. Takovou situaci však správní orgány ani soud neposuzovaly.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. března 2014

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková